

Sygn. akt V CSK 148/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku J. S.
przy uczestnictwie D. J.
o dział spadku po X. S. ,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w C.
z dnia 17 listopada 2015 r., sygn. akt VI Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwotę 3600
(trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w C. postanowieniem z dnia 17 listopada 2015 r. oddalił apelację wnioskodawcy J. S. od postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia 10 lipca 2015 r., którym dokonany został dział spadku po X.S. obejmujący prawo własności nieruchomości bliżej opisanej w postanowieniu w ten sposób, że przyznał je uczestniczce D. J.

W skardze kasacyjnej od tego postanowienia wnioskodawca uzasadniał wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wystąpieniem przesłanki nieważności postępowania polegającej na naruszeniu przez Sąd pierwszej instancji przepisu art. 379 pkt 5 k.p.c. oraz oczywistą zasadnością skargi polegającą na konieczności dokonania przez Sąd Najwyższy kontroli prawidłowości sposobu dokonanego przez oba Sądy orzekające działu spadku.

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występują wskazane we wniosku przesłanki. Skarżący wiąże bowiem nieważność postępowania, będąca przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z wadliwością postępowania przed sądem pierwszej instancji, podczas gdy wiąże się ona z wadliwością postępowania przed sądem drugiej instancji, gdyż tylko to postępowanie podlega kontroli Sądu Najwyższego. Natomiast nieważność postępowania przed sądem pierwszej instancji może być brana pod uwagę przez Sąd Najwyższy, jeżeli jej nieuwzględnienie przez sąd drugiej instancji stanowiło uchybienie postępowania przed tym sądem. Taka pośrednia kontrola jest możliwa jeżeli skarżący zarzuci sądowi odwoławczemu naruszenie art. 386 § 2 k.p.c. przez nieuwzględnienie nieważności przed sądem pierwszej instancji. W podstawie wniesionej skargi kasacyjnej skarżący zarzutu takiego nie podnosi.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Argumentacja uzasadnienia

wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania ze względu na tę przesłankę, która nie zawiera rozwinięcia sformułowanej we wniosku tezy o oczywistej zasadności skargi nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem Okręgowym, którą Sad Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.